

[Glistrup]

er tale om; der er tale om, at folketingsvælgerne en gang imellem, måske med fire års mellemrum, skal udtale sig om, hvem de ønsker sig repræsenteret af, og derfor beklager vi, at man har anlagt en så restriktiv tolkning, som man har. Næste gang kan det være, at den, der skal aflevere materialet, bliver alvorligt syg, eller at der sker ildebrand eller noget lignende, og at det så skal medføre, at et eller andet parti ikke kan komme med. Men vi må selvfølgelig se i øjnene, at man altså har villet have dette her afgjort i termerne: det er skyld og ansvar. Det er ikke noget, vi synes om, specielt da ikke, når man har en så enkel og smidig regel, som vi har i valglovens § 54 om omvalg, og som ikke ville medføre, at folketingsarbejdet på nogen måde ville blive forulempet eller generet. Derfor den indstilling, vi har givet, men det er de mere principielle betragtninger, som arbejdet i udvalget har givet fremskridtspartiet anledning til.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre er enigt i den flertalsindstilling, som er udtrykt i betænkningen fra udvalget til prøvelse af valgene. Da partiet venstre begrunder sit frafald af ønsket om at få en afstemning om en klage, som partiet har indgivet, med, at det i udvalget har stået 10-11, synes jeg, der kan være behov for kort at begrunde, hvorfor vi er med i dette flertal på 11.

Venstre begrunder sin klage med tre ting. For det første, at der er en meget stor forskel imellem det første resultat, som kom på selve valgaftenen, og det resultat, som faktisk er blevet valgets opgørelse. Det mener vi ikke kan tillægges nogen vægt, al den stund der altid vil være en ret stor forskel, når man forlanger at få resultaterne så hurtigt ind.

Et andet argument er, at afstanden mellem venstre og socialistisk folkeparti kun udgør 93 stemmer. Det mener vi heller ikke kan tillægges nogen egentlig vægt, al den stund man jo sagtens kan forestille sig, at en om-tælling ville gøre den afstand endnu mindre, uden at vi derfor med nogen ret kunne afvise at få f. eks. en klage fra SF om, at man skulle tælle det hele om endnu en gang, behandlet. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvor vi skulle stoppe i en sådan klagestrøm. Det ville i og for sig være ligegyldigt, hvilket tal man

her kunne nævne; man ville kunne forudse, at man simpelt hen ikke kunne få dette folketingsgodkendt på noget tidspunkt.

Det tredje punkt – og det er det, jeg lægger afgørende vægt på – er, at man formoder, at der er en tilsyneladende uensartet godkendelsespraksis. Dette har vi i udvalget ikke fået nogen dokumentation for, og det ligger vel i og for sig i sagens natur, at det kan man ikke.

Det afgørende for det radikale venstre har været, at optællingen i de 103 valgkredse har været helt og aldeles i overensstemmelse med loven. Man kan være betænkelig ved lovens udformning, og man kan have kritiske synspunkter angående cirkulæret, men det afgørende er, at valget er gennemført og optalt i overensstemmelse med loven og cirkulæret.

Hvis man er uenig i cirkulærets udformning eller utilfreds med den gældende lovgivning, mener vi, at man bør sætte ind over for det, og så må vi diskutere et forslag om en ændring af loven. Vi vil være positive over for at diskutere f. eks. praksis, men vi mener, det er forkert at komme med det i form af en klage, og jeg vil gerne complimentere venstre for, at man under udvalgsarbejdet også har indset det og derfor trækker klagen tilbage.

Wilhelm (VS):

VS har ikke haft noget medlem i det foreløbige udvalg til valgenes prøvelse, og det kan godt være lidt vanskeligt med en så stor betænkning afleveret en times tid før og med nogle notater, som end ikke fulgte med betænkningen, og som vi har måttet skaffe os. Men jeg skal kun sige noget om tre af de problemer, der er omtalt i betænkningen.

Hvad angår en ny fintælling til afgørelse af det sidste tillægsmandat mellem venstre og SF, mener vi, at det klart måtte være en betingelse – som SF også skriver i betænkningen – at en sådan ny tælling, som de i øvrigt ikke modsætter sig, er landsdækkende. Vi synes ikke, det er nogen oplagt betingelse, at den skulle omfatte alle partier, for der er vel ikke andre steder, det kunne forrykke noget som helst.

Til gengæld synes vi, at det måtte være en fuldstændig soleklar betingelse, at repræsentanter for SF og repræsentanter for venstre havde lejlighed til hvert eneste sted, hvor sådan en ny fintælling skulle foretages, at kon-